

Θ. ΡΑΛΛΗ

Οἱ ἑπτὰ Ραββῖνοι τῆς Ἱερουδαλῆμ

(Salon τοῦ 1907).

γεία τῶν ἐνετικῶν ἀρχῶν, νὰ τὸν καταγράψῃ μεταξὺ τῶν τροφίμων τοῦ Φλαγγινιανοῦ Φροντιστηρίου, ὅπου διέμενεν ἐπὶ δεκαετίαν καὶ ἐδιδάχθη λαμπρὰ τὰ ἑλληνικά, τὰ λατινικά καὶ τὰ ἰταλικά.

Ἡ ἐπὶ τῆς παιδείας ἐφορεία τοῦ ἐθνοφελοῦς τούτου φροντιστηρίου βλέπουσα τὴν ἀξίαν τοῦ Μηνιάτου, παρέβλεψε τὴν νεαρὰν ἡλικίαν καὶ προσδιώρισεν αὐτὸν καθηγητὴν τῶν Ἑλληνικῶν. Νεώτατος ἐχειροτονήθη ἐκεῖ ἱεροδιάκονος καὶ διετέλεσε νοτάριος τοῦ Μελετιῦ Τυπάλδου, ἀρχιερέως Φιλαδελφείας.

Ἀπὸ τῆς Βενετίας ἡ φήμῃ τῆς εὐδοκίμου διδασκαλίας καὶ τῆς θαυμαστῆς εὐγλωττίας τῶν λόγων του διεδόθη εἰς τὴν λοιπὴν Ἱταλίαν καὶ δὴ εἰς τὴν Ἑπτάνησον καὶ ἔπειτα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἀνατολήν. Προσεκλήθη ὡς διδάσκαλος καὶ ἱεροκῆρυξ εἰς Κεφαλληνίαν καὶ εἰς Ζάκυνθον. Ὁ γενικὸς Προβλεπτὴς Ἀντώνιος Μολῆνος τὸν προσεκάλεσεν ὡς διδάσκαλον τῶν ἀνεψιῶν του εἰς Κέρκυραν. Ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ταύτῃ τοῦ Ἰουνίου Πελάγους ὁ Μηνιάτης μετῆρχετο τὸν διδάσκαλον ἅμα δὲ καὶ ἐκήρυττεν. Ἀνακληθεὶς ὁ Μολῆνος εἰς Βενετίαν τῷ 1698 παρέλαβε μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν Μηνιάτην καὶ ἐκ νέου διωρίσθη καθηγητὴς εἰς τὸ Φλαγγινιανὸν Φροντιστήριον. Ὅτε ἐγένετο βαῖλος —πρέσβυς— Κωνσταντινουπόλεως ὁ Λαυρέντιος Σοράντζος, παρέλαβε τοῦτον τὸν Ἕλληνα ὡς σύμβουλον, διότι δὲν ἦτο μόνον σοφὸς καὶ εὐγλωττος, ἀλλὰ καὶ δεινὸς εἰς τὴν διπλωματίαν. Ὅταν ὁ πρίγκηψ τῆς Μολδαβίας Δημήτριος Καντιμήρης ἠθέλησε νὰ στείλῃ πρέσβυν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Λεοπόλδον τῆς Αὐστρίας, διὰ νὰ ἐμπιστευθῇ τὰ ἀπόρρητα, ἐζήτησε παρὰ τοῦ βαῖλου τοῦ Ἐνετοῦ, τὸν Μηνιάτην, ὅστις μετέβη εἰς Βιέννην τῷ 1703.

Ἐξεπλήρωσε λαμπρὰ τὸ καθήκον του, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας τὸν ἐξετίμησε καὶ τὸν ἐτίμησεν. Ἐπιστρέψαντι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὁ Πατριάρχης Γαβριὴλ ὁ Γ', τῷ 1704 τοῦ ἔδωκε τὴν ἐπιστολίαν τοῦ ὁδοδασκαλικοῦ ὑπουργήματος.

Τὸν Σοράντζον εἶχε διαδεχθῇ ὁ Κάρολος Ρουτσίνης, ἀλλ' ὅτε οὗτος ἀνεκλήθη, μετ' αὐτοῦ παρέλαβε τὸν Μηνιάτην, ὁ ὁποῖος ἔμεινεν εἰς Κεφαλληνίαν διὰ νὰ ἀναπαυθῇ ἀπὸ τοὺς κόπους του. Μετ' ὀλίγον προσεκλήθη ἐκ νέου εἰς Κέρκυραν. Σημειώτεον ὅτι οἱ Κερκυραῖοι μεγάλως τὸν ἐξετίμων. Ἡ Κυβέρνησις μάλιστα, ἐκτιμῶσα τὸν Μηνιάτην, τῷ 1698, τῷ παρεχώρησε τὴν ἐφημερίαν καὶ τὴν ἐπικάρπωσιν τῆς ἐν Λευκίμῃ τότε ἀκμαζούσης μονῆς Πιστσόνης, ὡς jure patronato, ἧς ἐτίτλοφορεῖτο ἡγούμενος (abbate).

Ὁ Ἄγγελος Ἑμός, γενικὸς προβλεπτὴς Πελοποννήσου, τὸν προσεκάλεσε παρ' αὐτῷ διὰ νὰ χειροτονηθῇ ἐπίσκοπος τῆς τότε χηρευούσης ἑδρας Χριστιανουπόλεως. Ἀλλὰ μὴ δώσας σημασίαν, ἤργασεν καὶ ὅτε ἔφθασεν εἰς Πελοπόννησον, τὴν ἑδρὰν εἶχε καταλάβῃ ἄλλος ἱεράρχης. Μετὰ ταῦτα ὁ γενικὸς προβλεπτὴς Φραγκίσκος Γριμάνης τὸν προσεκάλεσε νὰ διδάξῃ εἰς Ναύπλιον. Τὸν Γριμάνην διεδέχθη ὁ Μάρκος Λορεδάνος, ὁ ὁποῖος τῷ 1711 τὸν διώρισεν ἐπίσκοπον Κερνίκης καὶ Καλαβρύτων.

Δυστυχῶς αἱ ἀπηυδημένα δυνάμεις τοῦ ἀδυνάτου οργανισμοῦ τοῦ ἐξηγτηλήθησαν τελείως καὶ μετὰ τρία ἔτη καὶ δέκα μῆνας ἀρχιερωσύνης, ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας, 45 ἐτῶν, τῇ πρώτῃ Αὐγούστου τοῦ 1714, ἀπέθανεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρὸς του εἰς Πάτρας. Τὸ λείψανόν του μετεκομίσθη ἀμέσως